

[Søren P. Larsen.]

staaende Bygninger eller Værker, Rettigheder og Materialer med videre føler jeg mig ikke sikker paa vil være nødvendig. Jeg skulde mene, at vi har Mulighed for at give Beskæftigelse paa Hedearaler, Skovarealer, som det offentlige allerede er i Besiddelse af. Naturligvis ved jeg nok, at Ekspropriation kun kan ske mod fuld Erstatning, men det er alligevel et Spørgsmaal, om denne Bestemmelse skal opretholdes. Jeg vil derfor, hvis vi faar Udvalg om dette Lovforslag, hvad jeg haaber, gerne dør høre en nærmere Motivering for, at Ministeriet kræver Ekspropriationsbestemmelsen opretholdt.

Det sidste Stykke i Paragraffen vedrører de Penge, der skal stilles til Raadighed. Jeg siger derom, som jeg sagde i Ungdomsudvalget, at vi kan forme Bestemmelserne og opstille de Retningslinier, vi mener skal følges, men det afgørende bliver, hvad den samlede Regering mener at kunne stille til Raadighed af Millionbeløb. For det er givet, at faar vi færre Midler at arbejde med, kan vi kun i mindre Omfang løse det Problem, der foreligger. Hvis man tænkte sig den Mulighed, at der, om jeg saa maa sige, næsten var Penge nok, var det ingen Sag at gennemføre Foranstaltninger, der kunde gribe meget vidt om sig og derfor ogsaa beskæftigelsesmæssigt kunde give meget større Resultater. Nu er det jo heller ikke saaledes, at de 8 Millioner behøver at bruges op — vi har vist aldrig brugt Beløbene helt op i denne Lovgivning. Naar der stilles et bestemt Beløb til Raadighed, er det for at markere, at det er den samlede Regerings Opfattelse, at det Formaal, som dette Lovforslag giver Udtryk for, kan faa den økonomiske Støtte, som man i dette Tilfælde mener — og det har man naturligvis drøftet — er tilstrækkelig til at løse de foreliggende Problemer.

Man haaber, at denne Lovgivning kan holde gennem en længere Periode — jeg ser, at Revisionsbestemmelsen først kræver Loven revideret i 1945 —, og det er jo muligt, man her har fundet noget, som er bedre end det, vi har, netop fordi man har bygget paa de Erfaringer, vi har høstet gennem de Aar, vi har haft en Lovgivning paa dette Omraade. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilgive velvillig Forhandling om det Problem, der foreligger. Alle vil jo gerne være med til at mildne de haarde Virkninger, det fører med sig, og der vil i Udvalget være Mulighed for at drøfte Enkeltheder vedrørende Lovforslaget.

Carsten Raft: Der er ikke megen Grund til at holde en lang Tale, naar en kort kan gøre det — og det maa den kunne i dette Tilfælde.

Offentligheden har gennem Aviserne faaet meget udførlige Oplysninger om disse Lejre. Den højtærede Minister — og ganske særligt den ærede første Ordfører (Bomholt) — har gennemgaaet Lovforslaget ganske nøjagtigt, og det er jo ingen Hemmelighed, at de 3 første Ordførere har været med til at udarbejde det, er enige i det og har drøftet det i Detailler, saa nogen Debat vil der ikke kunne etableres, i hvert Fald ikke mellem os tre.

Jeg tror, jeg tør sige, at vi, der i sin Tid havde den Opfattelse, at det var bedre baade for Samfundet og for de unge at sende de unge arbejdsledige ud under gode, disciplinerede, kammeratlige Forhold, hvor de kunde arbejde, trænes og udvikles, end at lade dem gaa paa Stenbroen i Ledigang, har faaet vor Opfattelse bekræftet gennem den Udvikling, disse Ungdomslejre — eller Ungdomsforanstaltninger, som de tidligere hed — har gennemgaaet.

Det er et vanskeligt Arbejde, og det er endnu paa Forsøgets Stadium — som den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen) ogsaa sagde. Der er Skuffelser, og der vil utvivlsomt blive ved med at komme Skuffelser. Det er et meget levende Menneskemateriale, nu og da et lidt vanskeligt Menneskemateriale, det drejer sig om. Det tager sin Tid, før man helt faar skolet en Stab af Forstandere og Lærere og rigtig faar Tag paa det. En lille Begivenhed som den, der i Dag omtales i Aviserne, vil kunne finde Sted ogsaa i Fremtiden; det maa man indstille sig paa, og jeg tror nok, at de Repræsentanter for Pressen, der havde Lejlighed til at se Lejrene, ogsaa vil gøre det i Fremtiden. Man maa passe paa ikke at gøre det passerede til Sensation, for det er et ganske naturligt Udslag, naar man tager i Betragtning, hvilket vanskeligt Forsøg en saadan Foranstaltning er.

Jeg kunde ønske at tilføje, at vi, der har haft Lejlighed til en lille Smule mere intimt at se Livet i Lejrene, ikke alene Arbejdstempo, Orden og andre Ting, som Pressens Repræsentanter fik Lejlighed til at se, kan bekræfte, at Aanden — jeg er ikke Spor bange for at bruge dette Udtryk — i de Lejre, hvor Arbejdet lykkes, og det er langt, langt de fleste, er fortrinlig. Der er Disciplin, Orden, en positiv Indstilling over for Lejren og dens Opgaver og en i høj Grad positiv Indstilling over for det Samfund,